

Arrest

nr. 91 336 van 12 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 10 juli 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding van 4 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 14 april 2011 een eerste asielaanvraag in, waarbij zij verklaarden dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 17 juni 2011 ten aanzien van verzoekers de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers stelden tegen deze beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. 68 330 van 13 oktober 2011 weigerde ook de Raad verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Op 18 november 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoekers de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze bevelen om het grondgebied te verlaten werden verzoekers bij aangetekende zendingen van 22 november 2011 ter kennis gebracht.

1.5. Bij aangetekend schrijven van 1 december 2011 dienden verzoekers een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.6. Via een op 28 december 2011 gedateerd schrijven dienden verzoekers een tweede aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.7. Verzoekers dienden op 5 januari 2012 een tweede asielaanvraag in.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 23 januari 2012 ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

1.9. Op 4 juni 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de twee aanvragen van verzoekers om, op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd onontvankelijk werden verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan beide verzoekers.

De beslissing waarbij de aanvragen van verzoekers om, op medische gronden, tot een verblijf te worden gemachtigd onontvankelijk werden verklaard, die verzoekers op 12 juni 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 01.12.2011 en 29.12.2011 bij onze diensten werd ingediend door :

*[K. V.] [...]
nationaliteit: Rusland (Federatie van)
[...]*

*[U. A-Z] [...]
nationaliteit: Russische Federatie
[...]*

*wettelijke vertegenwoordigers van:
[K. M.] [...]
nationaliteit: Russische Federatie
[K. N.] [...]
nationaliteit: Russische Federatie
[K. R.] [...]
nationaliteit: Russische Federatie*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS

06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift d.d. 09.11.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Op het standaard medisch getuigschrift wordt verwezen naar attesten in bijlage. Echter, deze overige medische attesten vertonen evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter, §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De bevelen om het grondgebied te verlaten, die eveneens op 12 juni 2012 aan verzoekers ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet heeft overschreden, (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980)”

Deze bevelen vormen de tweede en de derde bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het is niet betwist dat aan beide verzoekers bij aangetekende zending van 22 november 2011 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht. Deze bevelen om het grondgebied te verlaten maken niet het voorwerp uit van enige procedure en zijn uitvoerbaar. Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van de in het kader van voorliggend beroep bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten verzoekers nog tot voordeel kan strekken. Verzoekers weerleggen deze vaststelling niet. Zij tonen dan ook niet aan dat zij een belang hebben bij de nietigverklaring van deze beslissingen (cf. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703).

Er dient daarenboven te worden vastgesteld dat verzoekers geen enkel middel ontwikkelen dat duidelijk gericht is tegen de tweede en derde bestreden beslissing, die los van de eerste bestreden beslissing kunnen bestaan en die op eigen juridische en feitelijke gronden zijn gebaseerd.

Het ingestelde beroep is, om voormelde redenen, dan ook onontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten die verzoekers op 12 juni 2012 ter kennis werden gebracht.

4. Onderzoek van het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing

4.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, van de motiveringsverplichting en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verschaffen volgende toelichting:

[...]

De bestreden beslissingen zijn kennelijk onzorgvuldig.

Het zorgvuldigheidsbeginsel zou kunnen omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden.

Hierdoor moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschatten en afwegen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad.

[...].

In casu worden de belangen van de verzoekende partijen geschaad.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt immers ten onrechte in de beslissing van onontvankelijkheid in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet dat het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in art. 9ter, § 1, vierde lid Vreemdelingenwet, met name zou er geen enkele uitspraak zijn omtrent de graad van de ernst van de ziekte op het standaard medisch getuigschrift en de medische informatie voorgelegd door de verzoeker.

De situatie waarin de verzoekende partijen zich bevinden is bijzonder schrijnend.

De dokter maakt wel degelijk gewag van een ernstige aandoening en verwijst tevens naar bijlagen die één geheel vormen met het standaard getuigschrift en de aanvraag tot regularisatie.

Door geen rekening te houden met de gezondheidssituatie die blijkt uit het geheel van de verstrekte medische informatie heeft de Dienst Vreemdelingenzaken onzorgvuldig gehandeld.

Inderdaad, de Dienst Vreemdelingenzaken kon wel degelijk met kennis van zaken oordelen over de aanvraag van de betrokkenen zonder over te gaan tot de - betwiste - formele weigeringsbeslissing.

De Dienst Vreemdelingenzaken kon immers los van enig formeel aspect vaststellen dat er een ernstige aandoening aanwezig was nu het ook aangeduid werd door de behandelende arts.

De kwestieuze behandeling door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt dan ook als vernederend beschouwd door de verzoekende partijen.

Art. 3 EVRM kan hierdoor ook als geschonden worden beschouwd.

[...]

De bestreden beslissing is tevens ondeugdelijk gemotiveerd.

[...].

Conform de hoger vermelde artikelen moet de motivering van een bestuurshandeling draagkrachtig zijn. Dat wil zeggen dat de motivering de beslissing maar zal kunnen schragen wanneer zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is (R.vSt. nr. 72.635, 23 maart 1998, A.P.M. 1998 (samenvatting), 64; Arbrb. Brussel 5 oktober 2002, J.T.T. 2003, afl. 867, 393).

Artikel 9ter Vreemdelingenwet laat het de verzoekende partijen toe om in bijzondere medische omstandigheden de aanvraag tot machtiging tot verblijf in België in te dienen.

[...]

De Dienst Vreemdelingenzaken motiveert dat de aanvraag in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet onontvankelijk is omdat de graad van de ernst van de aandoening niet zou aangeduid zijn.

[...].

Het is niet redelijk van de Dienst Vreemdelingenzaken om de aanvraag van de verzoekende partijen als onontvankelijk te verwerpen terwijl een medisch attest werd gebruikt dat voldoet aan de voorschriften zoals gepubliceerd en deze vergezeld ging met nuttige medische informatie zoals ook aangegeven door de arts die het attest invulde.

[...]

Inderdaad, het medisch attest bevat alle vragen die voorkomen op het gepubliceerde modelattest :

- A. Medische voorgeschiedenis ;*
- B. Diagnose ;*
- C. Actuele behandeling ;*
- D. Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet ? ;*
- E. Evolutie en prognose van de aandoeningen ;*
- F. Indien van toepassing : zijn er specifieke noden in verband met de medische opvolging ? Is mantelzorg medisch vereist ?*
- G. Aantal bijlagen bij huidig attest.*

[...]

Uit alle medische stukken (zowel het standaard getuigschrift als de hiermee gepaard gaande medische informatie) blijkt bovendien duidelijk dat er een ernstige aandoening aan de grondslag ligt.

De verzoekende partijen hebben de wet wel degelijk gerespecteerd en botsen dan ook onterecht op een beslissing van onontvankelijkheid.

Inderdaad, uit de bepalingen van art. 9ter, 3de lid Vreemdelingenwet blijkt immers :

“

(...)

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

(...)

De toepassing die de Dienst Vreemdelingenzaken maakt van art. 9ter Vreemdelingenwet is dan ook te verregaand en onredelijk.

Inderdaad.

a).

Het medisch standaardgetuigschrift werd ingevuld.

b).

De aard en de ernst van de aandoeningen werden wel degelijk gepreciseerd door de arts die het attest invulde.

De arts verwijst naar de nuttige medische informatie zoals ook bepaald in art. 9ter, 3de lid Vreemdelingenwet.

c).

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft bovendien het attest verworpen zonder beroep te doen op deskundig medisch advies.

Effectief.

Het is louter een dossierbehandelaar die niet medisch geschoold is, die de medische stukken beoordeelde en tot de beslissing van onontvankelijkheid besloot.

Deze dossierbehandelaar kan evident geen uitspraken doen op medisch vlak.

Deze uitspraken behoren enkel toe aan de arts-adviseur zoals ook voorzien is door de wet.

In de fase van onontvankelijkheid kan een niet medisch-geschoolde ambtenaar niet oordelen of de aandoeningen al dan niet ernstig zijn.

d).

Trouwens de bevinding van deze ambtenaar zijn strijdig met het attest aangezien de arts de ernst wel aanduidde en de ernst van de aandoening wel degelijk af te leiden zijn uit het attest.

Dit impliceert derhalve dat de aanvraag in ieder geval ontvankelijk diende verklaard te worden en overgemaakt aan de arts-adviseur met het oog op de beoordeling ten gronde.

e).

Dat de voorliggende werkwijze van de Dienst Vreemdelingenzaken trouwens niet aanvaard kan worden, blijkt trouwens uit de reparatie van de wet.

Zo is de wet slechts onlangs én in ieder geval na het nemen van de bestreden beslissing in dien zin aangepast dat de arts-adviseur ook in de fase van onontvankelijkheid het medisch attest mag beoordelen.

f).

Professor SUETENS stelde in 1981 dat het redelijkheidsbeginsel is geschonden "wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, m.a.w. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld" (zie M. BOES, "Het redelijkheidsbeginsel" in Administratieve Rechtsbibliotheek: Beginselen van behoorlijk bestuur, I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), Brugge, die Keure, 2006, nr. 235).

"Heel precies kan men stellen dat het redelijkheidsbeingsel een aspect is van het motiveringsbeginsel. Het motiveringsbeginsel is erg ruim, en zelfs al beperkt men het tot het "afdoende" karakter, omvat het vele aspecten zoals OPDEBEEK en COOLSAET aantonen: de motivering moet duidelijk zijn, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig" (zie M. BOES, l.c., nr. 238, p. 179).

"Om na te gaan of het bestuur de grenzen van redelijkheid niet heeft overschreden, zal de rechter tot een marginale toetsing van het bestuursoptreden overgaan en de kennelijke wanverhouding tot de feiten waarop de beslissing is gebaseerd sanctioneren. Wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat; is niet het oordeel over te doen maar is enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat, wanneer de door het bestuur geponeerde verhouding tussen beslissing en feiten in werkelijkheid ontbreekt" (zie A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, Overzicht van het Belgisch administratief recht, Mechelen, Kluwer, 2002, p. 55 - 56). ;

Inderdaad, doordat duidelijk is dat er wel degelijk sprake is van een ernstige psychische aandoening en wel degelijk een medisch attest gebruikt werd dat beantwoordt aan de standaardvereisten van het medisch standaardformulier en er tevens nuttige inlichtingen verstrekt zijn, is de bestreden beslissing disproportioneel bezwarend ten overstaan van het belang die de verzoekende partijen kunnen inroepen om wel in België een verblijfsvergunning aan te vragen in functie van de medische problemen en de behandeling die omwille hiervan noodzakelijk zijn.

Er is aldus geen afdoende motivering. De bestreden beslissing in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet en de daarmee verknochte bevelen om het grondgebied te verlaten - bijlagen 13 - dienen derhalve vernietigd te worden."

4.2. Verweerder repliceert als volgt:

"De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de thans bestreden beslissing deze is, d.d. 4 juni 2012, waarmee de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980 onontvankelijk wordt verklaard en waarmee verzoekende partij een bevel krijgt om het grondgebied te verlaten.

Het standaard medisch getuigschrift, aangeleverd door verzoekende partij, beantwoordt niet aan de voorwaarden van artikel 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Verzoekers hebben namelijk geen informatie gebracht omtrent de graad van ernst van de ziekte. In het standaard medisch attest wordt verwezen naar een aantal attesten in bijlage. Ook die medische attesten bevatten geen informatie over de graad van ernst van de ziekte.

De motieven van de beslissing worden niet weerlegd. Wat precies de graad van ernst van de ziekte is wordt niet verduidelijkt. Verzoekende partij beperkt zich tot het uiten van kritiek op de beslissing, maar voert geen elementen aan waaruit kan worden afgeleid dat er wel informatie zou zijn verstrekt in de medische attesten omtrent de graad van ernst van de aandoening, in tegenstelling tot wat wordt aangenomen in de beslissing. Zij maakt niet duidelijk welke informatie ten onrechte niet in aanmerking zou zijn genomen en waaruit de graad van ernst van de aandoening zou blijken.

Opmerken dat verschillende documenten werden aangebracht om de medische problematiek te omschrijven, is op zich geen bewijs dat de beslissing onzorgvuldig zou zijn. Evenmin toont verzoekende partij op die manier aan als zou ten onrechte zijn vastgesteld dat de graad van ernst niet werd aangetoond op basis van de aangeleverde documenten. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht werd niet aannemelijk gemaakt.

Het volstaat niet om de beslissing louter te bekritisieren en verder geen informatie aan te leveren waarmee de beweringen van verzoekende partij kunnen gestaafd worden.

De beslissing werd genomen door de bevoegde persoon. Verzoekende partij slaagt er niet in het tegendeel aannemelijk te maken. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie kan wel degelijk in die zin beslissen wanneer kan worden vastgesteld dat informatie over de ernst van de aandoening totaal ontbreekt.

De bestreden beslissing werd afdoende gemotiveerd, zowel in feite als in rechte.

De verzoekende partij kent de motieven van de beslissing vermits zij ze aanvecht. Aan de formele motiveringsplicht werd voldaan.

"Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007). De verzoekende partij voert bij gevolg de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht." (R.V.V., nr. 14.261 van 29 november 2007)

"Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van

de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). (R. V.V, arrest nr. 21.513 van 16 januari 2009)

De beslissing is derhalve afdoende formeel gemotiveerd.

In de mate dat verzoekende partij van oordeel is dat de materiële motiveringsplicht met voeten getreden werd, heeft de verwerende partij de eer te antwoorden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid.

Hiervoor kan verwezen worden naar rechtspraak van de Raad van State, die in casu, mutatis mutandis van toepassing is:

"Overwegende dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van het dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen." (R.v.St., arrest nr. 139.590 dd. 20 januari 2005; 16.443 CGV - BBWT) (R.v.St., arrest nr. 163.382 dd. 10 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 147.167/XIV-18.551)

"Overwegende, in de mate dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk aanvecht en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, dat het bij de beoordeling daarvan niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen." (R.v.St., arrest nr. 164.103 dd. 25 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 144.344/XIV-17.680)

Verzoekende partij werpt een schending op van artikel 3 EVRM, maar geeft hieromtrent geen verdere uitleg. Het louter opwerpen van een schending van artikel 3 EVRM kan niet leiden tot de nietigverklaring. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM zal immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing vinden.

Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven, minstens met een begin van bewijs. Inzonderheid volstaat een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977)."

4.3.1. Wat betreft de ingeroepen schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

4.3.2. In zoverre verzoekers de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk betwisten voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in casu moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in §1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§ 7. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbepaald verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt.”

Uit voormelde bepaling volgt dat een aanvraag om, op basis van medische redenen, tot een verblijf te worden gemachtigd een standaard medisch getuigschrift dient te bevatten dat de ziekte vermeldt, de graad van ernst van de ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling.

Verweerder oordeelde dat, gelet op artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, verzoekers hun aanvragen om machtiging tot verblijf onontvankelijk zijn omdat uit het door hen aangebrachte standaard medisch getuigschrift en de bijlagen waarnaar in dit getuigschrift wordt verwezen de graad van ernst van de aandoening waaraan verzoekers' zoon lijdt niet wordt vermeld, zodat niet is voldaan aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid van voornoemde wetsbepaling.

De Raad stelt vast dat verzoekers bij hun aanvragen om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet de eerste bladzijde van een standaard medisch getuigschrift en een volledig standaard medisch getuigschrift voegden en dat in deze documenten verwezen wordt naar verslagen die werden opgesteld door neurologen. Op 8 februari 2012 werd nog een medisch getuigschrift overgemaakt dat werd opgesteld door een orthopedist. In het volledige standaard medisch getuigschrift dat bij de initiële aanvraag om machtiging tot verblijf werd gevoegd wordt uitdrukkelijk verwezen naar het verslag van dokter A. S., neuroloog in het Jan Palfijn Ziekenhuis. De inhoud van dit verslag dient derhalve te worden geacht deel uit te maken van het standaard medisch getuigschrift. In dit verslag wordt gesteld dat bij verzoekers' zoon een “*uitgesproken axiale hypotonie*” werd vastgesteld die ertoe leidt dat hij niet zelfstandig kan zitten.

De stelling van verweerder dat “*de graad van ernst*” van de medische problematiek van de zoon van verzoekers niet blijkt uit de door hen voorgelegde standaard medische getuigschriften, noch uit de verslagen in bijlage waarnaar in de standaard medische getuigschriften uitdrukkelijk wordt verwezen vindt dan ook geen steun in de aan de Raad voorgelegde stukken. Een eenvoudige lezing van één verslag dat gevoegd is bij het initieel aangebrachte standaard medisch getuigschrift leert immers welke aandoening bij verzoekers' zoon werd vastgesteld. Daar deze aandoening als “*uitgesproken*” wordt omschreven en er wordt toegelicht dat deze tot gevolg heeft dat hij “*niet zelfstandig [kan] zitten*” kan niet worden voorgehouden dat “*geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte*” waaraan verzoekers' zoon lijdt kan worden teruggevonden in de voorgelegde medische getuigschriften.

Waar verweerder in de nota met opmerkingen nog betoogt dat verzoekers zelf in gebreke blijven om in hun verzoekschrift te duiden wat precies de graad van ernst van de ingeroepen ziekte is dient te worden opgemerkt dat verzoekers expliciet verwezen naar de voorgelegde medische getuigschriften en aangezien, zoals gesteld, een eenvoudige lezing van deze stukken volstaat om de graad van ernst van de aangebrachte ziekte vast te stellen kan verweerder niet voorhouden deze niet te kennen.

Er dient derhalve te worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing het gevolg is van een incorrecte of kennelijk onredelijke toepassing van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet en verweerder de materiële motiveringsplicht heeft miskend.

Aangezien een onderdeel van het aangevoerd middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding van 4 juni 2012 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten wordt verworpen.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK